

el autor en el debate social sobre terrorismo y medios de comunicación; la segunda, por su contribución a una perspectiva socio-semiótica en la investigación sobre los medios y la dinámica de la comunicación pública, entendida ésta como la esfera propia del intercambio discursivo en una sociedad.

Manuel A. Martínez Nicolás

CEDIC. *Bibliografía sobre comunicación social. Vint anys de recerca a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB, 1972-1992.* Barcelona: Generalitat de Catalunya, 1993.

Amb motiu de la celebració, l'any 1992, del vintè aniversari de la creació de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona, el Centre d'Investigació de la Comunicació (CEDIC), de la Generalitat de Catalunya, ha elaborat una bibliografia que intenta recollir tota la producció teòrica sobre la matèria produïda pels professors d'aquesta institució¹.

El llibre conté informació de tipus referencial de documents sobre comunicació social publicats —llibres, tesis, articles, ponències, capítols—, tant al país com arreu del món, per tots els investigadors que són o han estat professors de la Facultat des de la seva fundació.

Aquesta tasca s'ha pogut fer arran de la informació emmagatzemada al Banc de Dades COMCAT, posat en marxa pel CEDIC el 1988. Tanmateix, cal advertir que els llistats i els quadres estadístics presentats en l'estudi només reflecteixen les dades emmagatzemades al CEDIC. Per això, encara que es puguin considerar força representatives de l'evolució de la recerca a la Facultat, poden presentar una certa distorsió inevitable per la naturalesa mateixa del complex procés de recollida de dades.

A més a més, el cabal d'informació que s'ha recollit i processat en el Banc de Dades COMCAT ha permès d'establir un perfil so-

ciomètric de la producció científica de la Facultat. És a dir que a partir de les dades recollides en la bibliografia s'ha fet una anàlisi sistemàtica que ha permès fer una certa valoració quantitativa de la investigació dels professors de la Facultat especialitzats en l'estudi dels fenòmens comunicatius, de la qual es poden extreure algunes dades significatives.

S'ha produït un creixement continuat del nombre de monografies al llarg de les darreres dècades, en especial a la segona meitat dels anys vuitanta, quan es concentren la majoria dels llibres i tesis doctorals. Així mateix, es constata que el nombre de llibres és força superior al d'altres monografies. El mateix es pot dir dels articles i dels capítols de llibres. Probablement, això és perquè el col·lectiu de professors és força jove i ha hagut de consolidar la seva situació professional, i a que aquest tipus de recerca adquireix cada vegada un interès social més gran.

Per altra banda, encara que s'ha anat evolucionant vers la publicació de textos majoritàriament escrits en català, existeix una preeminència de la llengua castellana, fet clarament constatable en les monografies. Al mateix temps, destaca el baix nombre de publicacions en d'altres llengües, encara que les més utilitzades són l'anglès i el francès.

La varietat dels estudis realitzats en aquests darrers anys comprèn, a més de la història, la política i l'estructura de la comunicació a Catalunya, altres perspectives diverses, com ara les anàlisis de contingut, la investigació teòrica i metodològica i, també, l'aplicada al camp professional dels comunicadors socials (especialment periodistes i publicitaris).

Entre els diferents mitjans i serveis comunicatius analitzats, destaquen, pel nombre de referències existents, els massius, com ara la premsa, la televisió, la ràdio i el cinema. Pel que fa a les principals disciplines científiques bàsiques d'anàlisi dels fenòmens comunicatius, destaca, a gran distància de la resta, la historiografia, seguida per la periodística, la ciència política, la sociologia, la teoria de la comunicació i la semiòtica.